

Oddr. spr. pers. i.

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł. 1.—

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 20 (604)

Łódź, dnia 19 maja 1931 r.

Rok XIII

Treść numeru: 15 lat działalności Miejskiej Pracowni Bakterjologicznej. — Plany regionalne, ich cel i znaczenie. — Kronika miejska. — Ogłoszenia.

Dr. med. T. Załęski

Kierownik Miejskiej Pracowni
Bakterjologicznej

15 lat działalności Miejskiej Pracowni Bakterjologicznej.

Od dłuższego czasu sprawozdania Miejskiej Pracowni Bakterjologicznej obejmowały tylko materiał liczbowy, ogólnej zaś oceny działalności Pracowni w tych sprawozdaniach nie robiono.

Dla zobrazowania całokształtu pracy M. P. B. od czasu jej istnienia w obecnym stanie, należy zaznajomić się z jej dziejami.

M. P. B. powstała na wiele lat przed wojną europejską. Przez dłuższy okres czasu kierownikiem jej był dr. Serkowski, po nim bardzo niedługo dr. Bartoszewicz, a po jego śmierci w 1913 r. dr. S. Bogusławski, który po wybuchu wojny został powołany do rosyjskiego Czerwonego Krzyża. O działalności pracowni za ten okres czasu nie znaleziono w archiwach pracowni żadnych materiałów. Tylko duża ilość prac naukowych, wykonana przez d-ra Serkowskiego w tym czasie, świadczy o wielostronnej działalności tej placówki.

W 1914 r., w czasie wybuchu wojny europejskiej M. P. B. mieściła się w domu Nr. 14 przy Nowym Rynku, dziś Placu Wolności. Po zajęciu przez wojska niemieckie Łodzi w końcu 1914 r. władze okupacyjne zarekwirowały pracownię dla swoich potrzeb, pozbawiając miasto jego własnej pracowni. Ponieważ, jednakże zaczęły się szerzyć choroby epidemiczne, przeto Wydział Zdrowotności Magistratu m. Łodzi zmuszonym był zorganizować na nowo własną pracownię bakterjologiczną. Okupanci przez dłuższy czas nie dawali na to zgody, ale zawdzięczając energii d-ra Trenknera, ówczesnego inspektora sanitarnego miejskiego, zgodę tę uzyskano i nawet zwolniono z obozu dla jeńców bakterjologa, d-ra Stefana Sterling-Okuniew-

skiego, upatrzonego przez Wydział Zdrowotności na kierownika i organizatora pracowni.

Staraniem d-ra Sterling-Okuniewskiego została zorganizowana w listopadzie 1915 r. Miejska Pracownia Bakterjologiczna, którą umieszczono w odpowiednio urządzonej lokalu w gmachu szkoły włókienniczej przy ul. Pańskiej, obecnie Żeromskiego 115. Dr. Sterling Okuniewski był kierownikiem tej pracowni do sierpnia 1918 r. Po jego wyjeździe do Warszawy, kierowniczką pracowni została do końca października tegoż roku dr. H. Frenklowa, a od listopada 1918 roku dr. Franciszek Venulet, obecny profesor Warszawskiego Uniwersytetu.

W tym samym gmachu szkoły włókienniczej, tylko w innym pomieszczeniu, znajdował się zarządzany przez władze okupacyjne Państwowy Instytut Higieny, składający się z oddziału badania żywności i oddziału bakterjologicznego. Kierownikiem instytutu w 1918 roku był prof. Croner.

Po ustąpieniu z Łodzi okupantów w listopadzie 1918 r., Państwowy Instytut Higieny został przejęty przez władze polskie i kierownikiem jego mianowano również prof. Venuleta. W ten sposób prof. Venulet został kierownikiem i M. P. B. i P. I. H. Oba te zakłady jak już wspomniano, znajdowały się w jednym gmachu, ale w różnych pomieszczeniach. Wkrótce z Państwowego Zakładu Higieny wydzielono Państwowy Zakład Badania Żywności, jako oddzielną placówkę, zakład zaś bakterjologiczny nazwano Państwowym Zakładem Epidemjologicznym.

Ponieważ prof. Venuletowi trudno było kierować obu zakładami, znajdującymi się w różnych pomieszczeniach, przeto prof. Venulet przeniósł za zgodą Magistratu M. P. B. do lokalu P. Z. E., przy czem część mebli i urządzeń została w dawnym pomieszczeniu.

Od tego czasu oba zakłady: Państwowy Zakład Epidemjologiczny, przemianowany następnie na Łódzką Filję Państwowego Zakładu Higieny i Miejska Pracownia Bakterjologiczna znajdują się we wspólnym pomieszczeniu i mają wspólne kierownictwo. Gdy w czerwcu 1925 r. przeniesiono Filję P. Z. H. ze szkoły włókienniczej do nowo wybudowanego domu przy ul. Gdańskiej 44, razem z nią przeniesiono i M. P. B.

Oba Zakłady mają wspólny cel — walkę z chorobami zakaźnymi, dzieli ich tylko działalność na różnych terenach. E. F. P. Z. H. obsługuje całe województwo łódzkie i powiaty sąsiednich województw, a na terenie m. Łodzi obsługuje wszystkie instytucje państwowe i urzędników państwowych. Miejska zaś Pracownia Bakterjologiczna obsługuje wszystkie instytucje miejskie: szpitale, dozory sanitarne, ambulatorja miejskie, szkoły, zakłady opiekuńcze i t. d., a w zakresie chorób zakaźnych — wszystkich lekarzy łódzkich.

Każdy z zakładów ma własny budżet i personel pracowniczy. Tylko kierownictwo obu zakładów jest wspólne.

Ruch personelu M. P. B. od listopada 1915 r. był następujący:

Jak wynika ze sprawozdań d-ra Sterling-Okuniewskiego za lata 1916 i 1917, personel M. P. B. składał się z lekarza, kierownika

pracowni, trzech asystentek (w sprawozdaniu nazwanych laborantkami): dr. filoz. Heleny Elzenbergowej, p. Kazimiery Sterling i P. Łubawskiej, z sekretarki p. Haliny Plackowskiej i 3 osób służby — p. Andreckiej, wóźnego i chłopaka do posyłek.

W latach od 1918 do 1921 personel M. P. B. składał się z lekarza-kierownika, prof. Venuleta jednej asystentki, najpierw p. Plackowskiej, następnie kand. med. Stefana Hirszberga, a po nim d-ra biol. p. Lurjówny i dwóch osób służby: p. Andreckiej i Bętkowskiego. W 1925 r. wskutek śmierci p. Lurjówny, zostaje asystentką p. Halina Pozner, która pracuje do dnia dzisiejszego, a po wzięciu do wojska p. Bętkowskiego, jego miejsce zajął p. Ryszard Klaff.

W marcu 1925 r. prof. Venulet wyjechał do uniwersytetu do Warszawy, kierownictwo zaś M. P. B. objął dr. T. Załęski, mianowany po prof. Venulecie kierownikiem Ł. F. P. Z. H.

W 1928 r. Wydział Zdrowotności postanowił zaostriżyć kontrolę studzien przez dokonywanie nie tylko chemicznych rozbiorów wody, ale jeszcze przez badania bakterjologiczne. Ponieważ badania te zabierają dużo czasu, przeto Magistrat zwiększył personel o jedną asystentkę, p. St. Świnarską.

W 1929 r. Wydział Zdrowotności przystąpił do akcji uporządkowania produkcji i handlu mlekiem, co również wymagało licznych badań bakterjologicznych mleka. Dla wykonania tej pracy zwiększono personel pracowni jeszcze o jedną asystentkę, p. Kaufmannównę.

W ten sposób w 1930 r. personel M. P. B. składał się z lekarza, 3-ch asystentek i 2-ch osób służby.

Personel zaś Ł. F. P. Z. H. składał się prócz wspólnego dla obu zakładów lekarza, z jednej asystentki, jednej sekretarki i 2 osób służby.

Praca w połączonych zakładach jest tak zorganizowana, żeby była jaknajwydatniejszą. W ten sposób np. asystentka P. Z. H. wykonywała wszystkie badania serologiczne na kilę dla swego zakładu i dla M. P. B., natomiast jedna z asystentek miejskiej pracowni wykonywała wszystkie badania serologiczne na grupę durową również dla obu zakładów. Służba ma pracę tak podzieloną, by dopomagała sobie wzajemnie. Praca obu zakładów, jak dotąd, szła zawsze zgodnie i bez nieporozumień.

M. P. B. w swoim założeniu była, jak i Ł. F. P. Z. H. zakładem czysto bakterjologicznym, mającym na celu walkę z chorobami zakaźnymi i w początkach swojej działalności charakter ten utrzymywała. Jednakże życie zmusiło ją do wykonywania nie tylko badań bakterjologicznych, ale jeszcze i badań lekarskich, klinicznych: moczu, kału, płwocin, krwi itp. Stało się to z tego powodu, że w ostatnich latach miejska pomoc zdrowotna dla ludności została znacznie ulepszona i rozbudowana. Powstały bezpłatne ambulatorja miejskie, wydział opieki społecznej zorganizował pomoc lekarską na mieście dla niezamożnych obłożnie chorych, powstał cały szereg zakładów opiekuńczych: ochronek, żłobków, wymagających opieki lekarskiej itd.

Zakłady te i organizacje nie posiadały własnej pracowni lekarskiej, wskutek czego zaczęto skierowywać wszystkie badania lekarskie do M. P. B., co zmieniło obecnie charakter pracowni, która w ten sposób została już nie tylko pracownią bakterjologiczną, ale jeszcze i pracownią o charakterze ogólnolekarskim klinicznym. Obecnie badań lekarskich jest już tak dużo, że personel pracowni bakterjologicznej ledwie może im podać, co odbija się ujemnie na pracy podstawowej—bakterjologicznej. Przeciążenie pracą personelu będzie się stale zwiększać, bo zwiększa się z każdym rokiem nie tylko ilość badań lekarskich, ale jednocześnie i ilość badań bakterjologicznych i serologicznych, a także ilość zabiegów, dokonywanych u chorych w pracowni przy otrzymywaniu materiału do badania (krwi, owrzodzeń wenerycznych, nalotów z gardła i t. p.).

Dla zobrazowania działalności M. P. B. za cały czas jej istnienia, od listopada 1915 r. do 31 grudnia 1930 r. ułożono tablicę, zawierającą cały materiał liczbowy badań, wykonanych w tym zakładzie. (Patrz załączoną tablicę).

Materiał liczbowy pierwszych dwóch lat działalności pracowni do 31 grudnia 1917 r. został zaczerpnięty z dwóch sprawozdań d-ra Sterling-Okuniewskiego, ogłoszonych w piśmie „Zdrowie” *). Za rok 1918 niema żadnych danych. Za trzyletni zaś okres 1919, 1920 i 1921 jest ogólne krótkie sprawozdanie prof. Venuleta. Od 1922 r. istnieją tylko sprawozdania liczbowe, co rok przedstawiane Wydziałowi Zdrowotności Publicznej.

Cały materiał zebrany w tablicy został podzielony na 9 grup. W pierwszej rubryce umieszczono liczbę nadsyłanych do pracowni próbek. W rubryce 2-jej ilość wykonanych badań. Ilość badań jest zawsze większą od ilości próbek, ponieważ często jedną próbkę trzeba badać w kilku kierunkach. Np. jedną próbkę krwi, nadesłaną dla zbadania na tyfus brzuszny bada się nie tylko na ten tyfus, ale jeszcze na paratyfusy A i B i tyfus plamisty, a obecnie nawet na paratyfus C i chorobę Banga. Próbkę krwi nadesłaną dla zbadania na kile, bada się nie tylko na odczyn Wassermana, ale jeszcze na jeden lub więcej odczynów kłaczkujących (Sachs-Georgi'ego Meinicke, odczyn citochłowy i t. p.). Same badania zostały podzielone na trzy duże grupy: na badania bakterjologiczne rozpoznawcze, dla rozpoznawania chorób zakaźnych, na badania kliniczno-lekarskie nieraz nie mające nic wspólnego z chorobami zakaźnymi i bakterjologią i na badania sanitarne, służące do kontroli urządzeń sanitarnych i do zapobiegania chorobom zakaźnym. Do tych badań zaliczamy w pierwszym rzędzie badania bakterjologiczne wody i mleka. Badania bakterjologiczne zostały podzielone na właściwe badania bakterjologiczne i badania serologiczne: krwi i płynu mózgowo-rdzeniowego na kile i krwi na grupę durową; badania sanitarne — na badania wody i badania mleka.

Dla oceny pracy M. P. B. należy każdą z tych 9-ciu rubryk rozpatrzyć oddzielnie.

*) „Zdrowie” Tom. XXXII Nr. 4 i XXXV Nr. 3.

WYKAZ

nadesłanych próbek i badań dokonanych przez Miejską Pracownię Bakterjologiczną w Łodzi za okres od 16/XI 1915 r. do 31/XII 1930 r.

Rok	I Ilość nadesł. próbek	II Ogólna ilość doko- nanych badań	III Badań bakter- jologicz- nych	IV Badań serol. na dury	V Badań sero- logicz. na kiłę krwi	VI Badań serol. na kiłę mózg. rdz.	VII Badań bakter- jologiczn- wody	VIII Badań bakter. mleka	IX Badań klinicz- nych
1916	9198			3229					
1917	9821	14046	4998	8607* (4344)	384				57
1918	B r a k d a n y c h								
1919	4326	8219	} przeciętnie z ogólnej liczby podanej za okres 3-ch lat — badań: 24657, nadesł. próbek 12978						
1920	4326	8219							
1921	4326	8219							
1922	4146	7657	406	5006 (2497)	2008 (1004)	84			155
1923	2840	5322	307	2608 (1304)	2355 (1177)	52			
1924	7660	13687	387	3562 (1781)	9264 (4632)	80	390		90
1925	6884	12607	766	2114 (1057)	9332 (4666)	43	57		295
1926	7353	13457	372	2394 (1197)	9814 (4907)	30			845
1927	7680	13683	500	2226 (1113)	9780 (4890)	45			1132
1928	7444	13112	542	1888 (831)	9198 (9198)	393	70		1009
1929	10298	16586	1021	2000 (973)	10128 (5064)	420	938	335	1547
1930	14339	22885	1616	2806 (900)	13098 (6549)	509	1028	1485	2243

*) Liczby podane w nawiasie oznaczają ilość nadesłanych próbek.

1. Ilość nadsyłanych próbek (rubryka 1-sza):

W pierwszych latach istnienia pracowni, w latach wojny i okupacji, ilość nadsyłanych próbek była bardzo duża. Zależało to od panujących w tym czasie wielkich epidemij. Po zakończeniu wojen, ilość nadsyłanych próbek zmniejsza się w zależności od zmniejszenia się chorób zakaźnych i spada z 9198 w 1916 r. do 2880 w r. 1923. Od 1923 roku ilość próbek zaczyna się stale zwiększać, a to wskutek zwiększenia się ilości badań na kifę, następnie badań klinicznych, a od 1929 r. badań sanitarnych wody i mleka.

2. Ilość dokonywanych badań (rubryka 2-ga):

To samo należy powiedzieć i o ilości dokonywanych w pracowni badań. Ilość ich w 1917 r. 14,096 spada w 1923 r. do 5322. W następnym jednak roku wzrasta już do 13,683. Do 1926 r. utrzymuje się prawie bez zmian, a od 1929 r. wskutek zwiększenia się ilości badań sanitarnych wzrasta i w 1930 r. osiąga już liczbę 22,885. A więc z nastaniem pokoju i polepszeniem się stanu sanitarnego miasta, ilość badań w pracowni nie tylko się nie zmniejszyła, ale ma stałą tendencję do wzrastania. Wskazuje to z jednej strony na podniesienie się poziomu pomocy lekarskiej, coraz częściej korzystającej z badań bakterjologicznych w celach rozpoznawczych, z drugiej zaś strony na rozszerzenie się zakresu kontroli sanitarnych władz miejskich. Zwiększenie się ilości badań bakterjologicznych jest tem bardziej znamienne, że w 1924 r. została uruchomiona przez łódzką kasę chorych własna pracownia, która obsługuje i pod względem bakterjologicznym bardzo dużą ilość mieszkańców Łodzi, bo prawie połowę jeżeli liczyć ubezpieczonych i ich rodziny. Samych tylko badań bakterjologicznych pracownia ta dokonała w 1930 r. 18,252. Również i Ł. F. P. Ż. H. dokonywa badań bakterjologicznych dla pewnej ilości mieszkańców m. Łodzi. Należy więc przyznać, że ludność m. Łodzi jest pod względem bakterjologicznym dostatecznie obsłużoną.

3. Badania bakterjologiczne rozpoznawcze (rubryka 3-a):

W rubryce 3-ej umieszczone są badania bakterjologiczne rozpoznawcze (dla rozpoznawania chorób zakaźnych) i niektóre badania zapobiegawczo-sanitarne, dla wykrywania t. zn. nosicieli zarazków duru brzuszego, błonicy i meningokoków.

Do badań rozpoznawczych zaliczamy badania krwi i kału na obecność laseczek grupy durowej, czerwonki i cholery u chorych, badania nętów z gardła i nosa na błonicy i paciorkowce hemolizujące, płynu mózgowo-rdzeniowego na meningokoki i inne drobnoustroje, badania owrzodzeń na krętki blade i laseczki Ducreya, wydzielin ze śluzówek na gonokoki i inne drobnoustroje chorobotwórcze, ropy na bakterje ropotwórcze, krwi na posocznice, malarję, tyfus powrotny i t. d.

Do badań sanitarno-zapobiegawczych zaliczamy badania kału na nosicielstwo u rekonwalescentów i osób zdrowych na laseczki grupy durowej i cholery, badanie śluzu z gardła i przestzeni nosowogardzielowej na laseczki błonicy, paciorkowce hemolizujące (np. po przebytej szkarlatynie), meningokoki i t. d.

Badania bakterjologiczne rozpoznawcze w czasie wojny i okupacji były najliczniejsze wskutek wielkiej ilości w tym czasie chorób zakaźnych. Po ukończeniu wojny, ze zmniejszeniem się epidemji, ilość badań bakterjologicznych zmniejsza się, ale od 1929 r. znów zaczyna wzrastać. Zwiększenie to jednakże nie stoi w związku ze zwiększeniem się chorób zakaźnych, a zależne jest od bardziej częstych niż poprzednio badań na nosicielstwo (np. w szkołach na błonicę), w szpitalach częściej stosują posiewy krwi, częściej badają owrzodzenia na krętki blade i t. d. Obecne zwiększenie się badań bakterjologicznych jest wskaźnikiem postępu w medycynie leczniczej i zapobiegawczej.

4. Badania serologiczne.

Do badań serologicznych zaliczamy: badania surowic krwi na dur brzuszny, dury rzekome (paratyfusy) i dur plamisty, badania surowicy krwi na kiłę i badania płynu mózgowo rdzeniowego również na kiłę.

Badania na grupę durową (rubryka 4):

Ilość nadesłanych próbek krwi na grupę durową: dur brzuszny, paradury A i B i dur plamisty była najwyższą w 1917 r. (4544 próbki). Następnie ze zmniejszeniem się ilości tyfusu brzuszno i zupełnem wygaśnięciem w Łodzi tyfusu plamistego ilość badanych próbek stopniowo się zmniejsza i osiąga w 1950 r. już liczby 909. Nie jest to jednakże całkowita ilość próbek zbadanych w 1950 r. w Łodzi. Do 1925 r. prawie wszystkie badania krwi na dury były ześrodkowane w M. P. B. Po uruchomieniu w 1924 r. pracowni Kasy Chorych, duża ilość tych badań wykonywa się w tej pracowni. W 1950 r. badań serologicznych na grupę durową wykonano w pracowni łódzkiej Kasy Chorych — 1025 (z 54% wyników dodatnich), co razem z badaniami M. P. B. stanowi 1954 badań. (Badania w pracowniach prywatnych stacją znikomy odsetek tych badań). Wypadków zaś duru brzuszno zarejestrowano w Łodzi w tym roku 615.

W pierwszych latach działalności M. P. B. każdą próbkę krwi badano na odczyn Widala, t. j. na tyfus brzuszny, na paratyfusy A i B i na odczyn Veil-Felixa, t. j. na tyfus plamisty. W następnych latach wykonywano tylko odczyny Widala i Veil-Felixa, ale od 1928 r. znów każdą próbkę krwi bada się na tyfus brzuszny, paratyfusy A i B i tyfus plamisty, a od 1930 r. jeszcze na chorobę Banga. Od 1931 roku dojdą jeszcze badania na paratyfus C. W ten sposób każda próbka krwi była badana w 1930 r. na 5 chorób, a od 1931 r. będzie badana na 6 chorób.

Badania serologiczne krwi na kiłę (rubryka 5):

O ile ilość badań serologicznych na dury po wojnie znacznie się zmniejszyła, o tyle wzrosła ilość badań serologicznych na kiłę: z 384 próbek w 1917 r. do 6549 w 1950.

W pierwszych latach działalności pracowni przy badaniu serologicznem na kiłę dokonywano jedynie odczynu Wassermana i tylko z jednym antygenem. Prof. Venulet zwiększył badania na kiłę o odczyn Meinnicke'go. Z czasem jednakże okazało się, że dla uniknięcia częstych nieporozumień należy wykonywać odczyn Wassermana nie z jednym jakimkolwiek antygenem, a z kilku różnymi antygenema-

mi, a oprócz tego przynajmniej jeden z odczynów kłaczkujących (odczyny Sachs-Georgiego, Meinicke, citocholowy i t. d.). Obecnie M. P. B. bada każdą nadesłaną dla zbadania na kilę próbkę krwi na odczyn Wassermana z antygenem własnym z końskiego serca z cholesteryną i z antygenem Mac-Intoscha z centrali P. Z. H. i oprócz tego na jeden z odczynów kłaczkujących: Meinicke (M. T. R.) z antygenem oryginalnym, lub odczynem citocholowym z antygenem warszawskim P. Z. H. Wskutek tego ilość dokonywanych odczynów na kilę znacznie się zwiększyła, bo nie tylko wzrosła ilość nadesłanych prób, ale jeszcze każda próbka krwi bada się na trzy odczyny: dwa odczyny wassermanowskie i jeden odczyn kłaczkujący, a w niektórych niejasnych wypadkach jeszcze z większą ilością antygenów. W sprawozdaniu ilość dokonanych badań wassermanowskich została podana tylko tak, jakgdyby dokonywano odczynu tylko z jednym antygenem, a nie z dwoma, jak to rzeczywiście ma miejsce. W ten sposób każdą z 6549 nadesłanych próbek zbadano trzykrotnie, t. j. dokonano 19.647 badań, a nie jak podano w tablicy 13.098 badań. Nic więc dziwnego, że badania wassermanowskie zabierają w pracowni najwięcej czasu.

(D. N.).

Plany regionalne, ich cel i znaczenie.

W piątek, dn. 15 maja r. b., inż.-arch. St. Różański — kierownik Biura dla sporządzenia planu regionalnego w Warszawie — wygłosił w Stowarzyszeniu Techników w Łodzi odczyt n. t. „Plany regionalne”.

Na wstępie prelegent wskazał, iż plany regionalne stanowią w Polsce nowy kierunek prac, powstały przed pół rokiem przez zorganizowanie biura regionalnego w Warszawie. Następne biuro dla sporządzenia planu regionalnego powstać ma w Łodzi.

Plan regionalny, to plan mający na celu ustalenie wytycznych rozwoju terenów, mających dla państwa specjalne znaczenie. Do terenów takich należą ośrodki wielkomiejskie i okręgi przemysłowe, tereny kopalniane i tereny turystyczno - zdrowotne. Do terenów takich należy również Polesie, którego rozwój, po wysuszeniu, powinien być planowy.

Każdy ośrodek miejski posiada teren ulegający jego wpływowi (regjon.). Jest to teren, którego ludność pod względem gospodarczym i społecznym jest związana z miastem, a zwłaszcza z jego centrum — dzielnicą handlowo-biurową, która swoimi instytucjami administracyjnymi, sądownymi, społeczno-kulturalnymi, handlem specjalnym obsługuje cały regjon i w której mieszczą się centra przedsiębiorstw przemysłowych, rozrzuconych w regjonie.

Przemysł, dawniej powstały, koncentruje się w mieście, natomiast przemysł nowopowstający szuka terenu w regjonie — ze względu na brak i drożyznę terenu w mieście i warunki specjalne.

Jeżeli dany ośrodek ma pewną ilość zadań do wykonania musi rozporządzać: terenem i ludnością. Zjawia się zagadnienie rozmieszczenia ludności poza właściwym terenem miast ze względów zdrowotnych i gospodarczych. Zagranicą zamieszkanie poza obszarem zwarto zabudowanym jest zjawiskiem naturalnym.

Rozprzestrzenienie miejsc pracy (przemysłu) oraz ludności na całym obszarze regionu powoduje konieczność rozwiązania problemu komunikacji regionalnej oraz licznych zagadnień z zakresu higienistyki urbanistycznej (rezerwy rolno-leśne i wodne, rozmieszczenie ludności. Zagadnienia te rozwiązane mogą być jedynie w planie regionalnym, obejmującym cały teren, znajdujący się pod wpływami miasta. Plan ten nie tylko kładzie tamę chaotycznej bezplanowej zabudowie, ale i daje wytyczne dalszego racjonalnego rozwoju.

Stworzenie planu regionalnego wymaga olbrzymiego nakładu zbiorowej pracy, ujętej w ramy organizacyjne — biura planu regionalnego.

Biuro powinno mieć trzy zasadnicze referaty: referat spraw pomiarowych, referat urbanistyczny (miejsce pracy, rozmieszczenia ludności i higieny urbanistycznej) oraz referat spraw bieżących.

Na czele biura stoi kierownik — dyrektor biura. Plan uchwała komisja, na czele której stoi przewodniczący, mianowany przez ministra Robót Publicznych.

Po stworzeniu samej organizacji, należy ustalić zasady pracy. Jest to rzecz najważniejsza, od której zależy wynik pracy, bardzo skomplikowanej pod względem technicznym. Ważne znaczenie posiada sprawa porozumiewania się i uzgadniania zamierzeń z władzami administracyjnymi, kolejowymi, wojskowymi, stałe uzgadnianie i korygowanie na planie stanu istniejącego i t. d. Praca musi być ujęta w zasady naukowej organizacji.

Dalszym etapem pracy jest zebranie danych, ilustrujących problemy i charakteryzujących natężenie danego zagadnienia.

Biuro regionalne musi mieć jaknajdokładniejsze dane nie tylko o stanie istniejącym na terenach, ale i o stanie projektowanym o zamierzanych i zatwierdzonych parcelacjach, które mogą być w kolizji z projektami biura. O doniosłym znaczeniu tych badań świadczy następujący przykład. Władze planowały wybudowanie pod Warszawą stacji rozrządowej na terenie, który był w chwili przystąpienia do opracowania planu zupełnie pusty. W chwili, gdy zamierzano podjąć realizację, na terenie tym było wzniesionych około sto budynków, wobec czego musiano przenieść dworzec znacznie dalej. Straty, które wskutek tego poniesie państwo przez niepotrzebne wożenie wagonów są daleko większe, niż koszt utrzymania biura, któreby mając wniesiony na swoje plany projekt dworca — przeszkodziło zabudowaniu tego terenu. Biuro musi jednoczyć i koordynować zamierzenia władz państwowych, komunalnych i osób prywatnych.

Następną kwestją jest opracowanie pomiarów regionalnych. Podstawą pomiarów mogą być zdjęcia lotnicze, uznane za dostateczne. Według najnowszych zasad naukowych stosuje się zdjęcia lotnicze oparte na sieci tryjangulacyjnej pierwszego, drugiego i trzeciego rzędu oraz na sieci poligonowej. Ponieważ znaki pomiarowe na zdjęciach lotniczych źle są widoczne, stosuje się zamiast nich krzyże białe wykonane w terenie wapnem.

Niezmiernie ważnym jest wytknięcie terenu wpływów miasta. W Ameryce wyznaczenie zasięgu wpływów miasta opiera się na badaniu zasięgu sieci wodociągowej, sieci telefonicznej podmiejskiej i sieci kolejek dojazdowych i t. p. U nas należy ten zasięg wpływów ustalać na zupełnie innych podstawach, w pierwszym rzędzie na podstawie badań gospodarczych, komunikacyjnych i t. p.

Doniosłe znaczenie posiada sprawa wytknięcia sieci komunikacyjnej. Najważniejsza jest sieć arteryj radialnych (promienistych) dających najprostsze połączenie dzielnicy biurowo-handlowej z rejonem oraz arteryj tranzytowych, omijających wielkie miasta.

Jeśli chodzi o zagadnienie rozmieszczenia ludności, to plan regionalny winien ustalać zasady rozmieszczenia mas ludności, z uwzględnieniem warunków higienicznych i rozmieszczeń miejsc pracy. Muszą być tu wzięte pod uwagę możliwości komunikacyjne.

Doniosłe znaczenie dla regionu ma sprawa lasu. Ludność zamieszkała w regionie musi mieć miejsce do należytego odpoczynku, którego jej park nie daje. Należy również pomyśleć o miejscowościach odpoczynkowych, letniskowych, posiadających odpowiednie ku temu warunki.

Obecnie bowiem miejscowości letniskowe powstają tam, gdzie istnieją warunki komunikacyjne — bez względu na warunki higieniczne. Analogicznie ma się sprawa z rozmieszczeniem przemysłu. Mamy tu do czynienia ze zjawiskiem odwróconym, któremu należy przeciwdziałać.

Biuro regionalne musi trzymać rękę na pulsie rozwoju i rozbudowy regionu. Musi opinjować plany parcelacyjne, mieć wpływ na politykę budowlaną, zamierzenia komunikacyjne, budowę gmachów użyteczności publicznej i t. d. Winno ono wpływać na wstrzymanie zamierzeń, kolidujących z wytycznymi planu regionalnego i pobudzać rozwój zgodny z temi wytycznymi. Włączanie w życie w ramy planu — oto idea pracy biura regionalnego.

Następnie prelegent omówił szczegółowo metody i wyniki prac nad planami regionalnymi w Ameryce, Anglii i Niemczech.

Wac. Pol.

KRONIKA MIEJSKA

Posiedzenie Komisji Regulacyjnej. W dniu 13 b. m. — pod przewodnictwem p. wiceprezydenta St. Rąpalskiego — odbyło się kolejne posiedzenie Komisji do spraw regulacji i zabudowy miasta.

W posiedzeniu wzięli udział: ławnicy R. Izdebski i dr. Al. Margolis, rzeczoznawcy prof. T. Tołwiński i architekt A. Jawornicki, przedstawiciel Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych — inż. Sunderland, przedstawiciel władz ko-

lejowych — inż. Dąbrowski, naczelniczy inż. Rybołowicz i inż. Rogowicz, przedstawiciele Związków Architektów — inż. Goldberg i inż. Łęczycki, inżynierowie miejscy — Kwapiszewski i Jost oraz radca prawny Magistratu — adw. St. Sztromajer.

Na wstępie Komisja zaakceptowała motywy wniosku w sprawie rekursu zbiorowego związków gospodarczych.

Następnie Komisja przystąpiła do rozpatrywania rekursów, zwią-

zanych z ustaleniami w planie szerokościami arteryj komunikacyjnych.

Rozpatrzono następujące arterje: ul. Brzezińska, Drewnowska, Anny, Główną i Pomorską.

Część rekursów, złożonych w związku z ustaleniami szerokościami tych arteryj, została przez Komisję uwzględniona.

O zatrudnienie robotników sezonowych. W dniu 15 maja, p. prezydent Ziemiecki przyjął delegację związków robotników sezonowych, która prosiła o zatrudnienie większej ilości bezrobotnych przy miejskich robotach sezonowych i zwiększenie dni pracy do 6-ciu względnie 5-ciu tygodni.

Prezydent Ziemiecki wskazał delegacji, iż samorząd czyni wszelkie wysiłki, by móc zatrudnić jak najwięcej bezrobotnych robotników sezonowych, jednakże ogólna sytuacja gospodarcza kraju, powodująca zmniejszanie się wpływów podatkowych i trudności w otrzymaniu kredytów, wysiłki te paraliżuje.

P. Prezydent oświadczył delegacji, iż w najbliższym czasie nastąpią dalsze zaangażowania do robót sezonowych, jednakże rozmiar tych zaangażowań zależy od ogólnych możliwości finansowych miasta, które w tej chwili nie są jeszcze ustalone. W bieżącym tygodniu odbędzie się ponowna konferencja, na której zostaną delegacjom zakomunikowane ściślejsze dane.

Zezwolenie na prowadzenie robót na ulicach i placach publicznych. Magistrat zatwierdził warunki, na jakich udzielane będą zezwolenia na prowadzenie robót na ulicach i placach m. Łodzi przez instytucje użyteczności publicznej i osoby prywatne.

Bez uzyskania odnośnego zezwolenia wszelkie roboty na ulicach i placach m. Łodzi są wzbro-

nione, a niestosujący się będą pociągani do odpowiedzialności karnej.

Bliższych informacji na każde zapytanie udzieli Oddział Drogowy Wydziału Budownictwa, Plac Wolności Nr. 14, pokój Nr. 36, telefon 175-41.

Miejskie place gier i zabaw dla dzieci. W dniu 16 maja zostały uruchomione miejskie place gier i zabaw dla dzieci w ogólnej liczbie 27 we wszystkich dzielnicach miasta.

Place czynne będą w godzinach od 14-ej do 18-ej.

Na placach tych działwa znajdować się będzie pod opieką wychowawców, względnie wychowawczyń, na których spoczywa obowiązek kierowania grami i zabawami działwy.

Część placów gier i zabaw wyposażona została w przyrządy i urządzenia gimnastyczne, jak przepłotnie, równoważenie i t. d.

Inspekcja sanitarna sklepów spożywczych. Miejskie Komisje Sanitarne przeprowadziły inspekcję wszystkich, znajdujących się na terenie Łodzi sklepów spożywczych. Na ogólną liczbę 2429 sklepów, poddanych kontroli, w 677 sklepach (27,9 proc.) stwierdzono dobry stan sanitarny, w 1296 (53,4 proc.) stan średni, w 456 (18,7% stan zły.

W wypadkach stwierdzenia uchybień sanitarnych właścicielom sklepów spisano protokoły, celem pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej.

Niezależnie od tego wydano polecenia usunięcia stwierdzonych uchybień.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia, t. j. od dnia 5-go do 9-go maja r. b., zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne:

Dur brzuszny 9 przypadków (w tygodniu poprzednim 3 przypadki), płonica 11 przypadków (15), błonica 15 przypadków (26), drętwica karku 1 przypadek (—), odra 6 przypadków (11), róża 2 przypadki (6), krztusiec 3 przypadki (1), gorączka płożowa 10 przypadków (11).

Ogółem zanotowano w tygodniu sprawzdawczym 57 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim 73 przypadków.

Kary za anty-sanitarny stan posesyj. Łódzkie Starostwo Grodzkie — na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej — ukarało w drodze administracyjnej grzywnami od 5 do 150 złotych za anty-sanitarny stan posesyj następujących właścicieli nieruchomości:

Laksa Lajbusia (ul. Pilsudskiego 17), Opatowskiego Moszka (ul. Solna 6), Zakrzewska Ludwikę (ul. Chłodna — plac), Wołkowskiego Bolesława (ul. Smugowa — plac), Bocheńskiego Franciszka i Perzyńskiego Hipolita (ul. Chłodna — plac), Rozenblat Surę (bl. Marysińska 29), Fogla Bogumiła (ulica Dąbrowska 16), Stachurskiego Antoniego (ul. Poznańska 39), Zajferta Wolfa (ul. Lutomska 30), Rosenbluma Lipmana i Rosenbluma Szymona (ul. Kielma 5), Handke Jadwigę (ul. Chłodna — plac), Urbanowskiego Józefa (ul. Zgierska 51), Gerszta Fiszela (ul. Rzgowska 97), Pinczewskiego Rubina (ul. Kaliska 6), Renerta Adolfa (ulica Dąbrowska 36).

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi niniejszemu podaje do wiadomości, że w dniu 27, 28 i 29 maja 1931 roku odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków, względnie opłat:

W DN. 26 MAJA R. B. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Oplata za prawo jazdy po mieście.

1. Amzel F., Limanowskiego 8, meble	15. Gruszkowski D., Limanowskiego 11, meble
2. Borensztajn M., Limanowskiego 6, meble	14. Gruszkowski M., Brzezińska 7, meble
3. Bekermus A., Lutomska 4, 2 maszyny do szycia	15. Joskowicz A., Franciszkańska 15, meble
4. Bednarek M., Brzezińska 36/38, meble	16. Koprowski H., Brzezińska 18, meble
5. Cyperman H., Limanowskiego 8, szafa	17. Kotlicki W., Zgierska 111, meble
6. Dorfman C., Brzezińska 52, meble	18. Kuczyński K., 11 Listopada 45, meble
7. Działożyński H., Limanowskiego 11, meble	19. Litmanowicz Ch., Brzezińska 7, szafa
8. Fajbuszewicz N., Bazarna 2, meble	20. Litmanowicz N., Brzezińska 7, meble
9. Feldman N., Wesola 6, waga, rolwaga	21. Łódzki Sz., Fajfra 15, kredens
10. Figlarz Sz., Brzezińska 54, meble	22. Mandelker A., Marysińska 2, meble
11. Frajlich Sz., Limanowskiego 6, meble	23. Reichapel M., Brzezińska 61, meble
12. Fridlich Sz., Kalenbacha 16, meble	24. Zakrzewska B., Zródlana 6, szafa

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

25. Lipel G., St. Rynek 8, maszyna do szycia, meble	28. Pomerancblum A., Zgierska 22, 500 sztuk szczotek, 100 szt. miotel
26. Lubochiński J., Wolborska 58, meble	29. Rubinowicz L., Wolborska 29, meble
27. Małecki St., 11 Listopada 171, waga, meble	30. Szefer P., Aleksandryjska 5, meble, węgiel

51. Wajnberg M., Zgierska 44, szafa	55. Wysocki A., Wolborska 40, maszyna do szycia, szafa
52. Topelowicz M., Wolborska 12, meble	

Oplaty na rzecz Zakł. Ubezpieczenia od Wypadków.

54. Kukliński J., Zachodnia 22, kredens	57. Wiązowski A., Szkolna 9, tokarka
55. Urbanowski A., Cmentarna 12, meble	58. Lisicki W., Pałacowa 12, meble
56. „Beton”, wł. Matz W., Cmentarna 8, maszyna do pisania	59. Neifeld R., Młynarska 5, meble

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

40. Heusler b-cia, Hipoteczna 15, biurka

Sprawy zamiejscowe.

41. Marciniak W., Marysińska 15, meble	42. Ryszpán L., Dolna 54, meble

Podatek lokalowy.

43. Bogensztajn I., Cegielniana 59, meble	64. Lotoros F., Limanowskiego 22, meble
44. Bergman A., Zawadzka 15, zegar	65. Mącznik H., Zgierska 28, meble
45. Breitbard M., Al. I Maja 9, meble	66. Margulis M., Zgierska 21, meble
46. Boruchowicz J., Zgierska 21, 100 mtr. towaru, szafa	67. Pfefer M., Zgierska 40, meble
47. Bernhajm J., Wolborska 22, kredens	68. Rozenberg H., Ogrodowa 8, meble
48. Działowski I., Zgierska 18, meble	69. Rajbenbach A., Zgierska 21, meble
49. Domb A., Zgierska 8, meble	70. Smolarski I., Cegielniana 59, pianino, meble
50. Elsner M., Limanowskiego 15, meble	71. Szapszowicz M., Zawadzka 15, kredens
51. Frenkiel A., Al. I Maja 17, zegar	72. Szlamkowicz P., Lipowa 5, 2 maszyny do szycia
52. Fidler I., Zgierska 45/45, meble	73. Szmulewicz D., Limanowskiego 10, meble
53. Grinberg S., Gdańska 17, maszyna do szycia, meble, mąka	74. Strykowski J., Limanowskiego 14, meble, waga
54. Grześ L., Limanowskiego 15, meble	75. Tajgman I., Zgierska 27, waga, meble
55. Grynszpán B., Limanowskiego 65, meble	76. Tintpulwer I., Zgierska 24, meble
56. Hochberg I., Zgierska 22, meble	77. Wadziński F., Brzezińska 70, meble
57. Herszlikowicz Ch., Limanowskiego 15, meble	78. Widawski Ch., Cegielniana 4, meble
58. Judkiewicz M., Zgierska 25, meble	79. Waldman Ch., Zgierska 50, meble
59. Kac H., Al. I Maja 5, meble	80. Wajchman Ch., Zgierska 27, meble, waga
60. Kotliński J., Bałucki Rynek 6, 10 stolików	81. Zbonikowska St., Cmentarna 1, meble
61. Kac Ch., Limanowskiego 24, szafa, 2 krosna tkackie	82. Zwykielska B., Zgierska 97, meble
62. Koks J., Limanowskiego 87, meble	85. Zylberberg A., Zgierska 9, 10 kg. czekolady, meble
63. Lipski A., Al. I Maja 55, meble	

W DNIU 28 MAJA R. B. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Oplata za prawo jazdy po mieście.

84. Beder Sz., Składowa 25, meble	90. Juraszek L., Nawrot 88, meble, maszyna do pisania
85. Glicensztajn Sz., Składowa 25, szafa	91. Kinderman F., Łąkowa 1, kasa ogniotrwała
86. Goldman P., Składowa 54, meble	92. Kossowski Ch., Zawadzka 4, meble
87. Goldwasser J., Składowa 20, szafa	95. Kubiak Wł., Przejazd 4, zegar
88. Jakubowicz L., Składowa 50, meble	
89. Janeczek J., Zielony Rynek 1, meble	

94. Lichtensztajn B., Piramowicza 4, meble, maszyna do szycia	95. Rozencwajg A., Zachodnia 65, meble
96. Tyller, Trębacka 18, kredens |
|---|--|

Podatek od spadku i darowizn.

- Frajman Izrael, Sienkiewicza 22, meble

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

97. Abramowicz L., Zawadzka 12, kredens	98. Orbach J., Cegielniana 45, meble, kasa ogniotrwała

Podatek od zbytku mieszkaniowego.

99. Błaszczyński St., Narutowicza 47, meble	100. Dykman E., Kopernika 10, meble
101. Fryde S., Piotrkowska 125, meble |
|---|--|

Podatek od przedmiotów zbytku.

102. Wołkowicz N., Kilińskiego 79, meble

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

103. Angersztajn St., 6-go Sierpnia 15/17, meble	108. Tyller I., Trębacka 18, maszyna do pisania
104. Domagała I., Cegielniana 104, meble, wagi	109. Tajtelbaum J., Narutowicza 52, meble
105. Kac P., Al. Kościuszki 1, pianino, meble	110. Wenske F., Targowa 15, pianino, meble
106. Kleimlerner M., Śródmiejska 72, maszyna do szycia, meble	111. Zrzeszenie Żydów Ortodoksów, Narutowicza 11, meble
107. Rotberg Sz., 6-go Sierpnia 25, meble	

Oplaty na rzecz Zakł. Ubezpieczenia, od Wypadków.

112. Klein i S-ka, Kopernika 58, meble	114. Walter H., 6-go Sierpnia 17, 200 kg. przędzy
113. „Przędzalnia Wrzecion”, N.-Cegielniana 64, motor elektryczny	

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

116. „Konstruktor”, Al. Kościuszki 1, maszyna do pisania	118. Wilkind J., Al. Kościuszki 10, 500 mtr. towaru
117. Lirkens W. i SS-wie, Al. Kościuszki Nr. 55/55, meble	

Składka ogniowa.

119. Rebelewski P., Franciszkańska 58, maszyna do szycia, meble	120. Holecgreber J., Zawiszy 18, meble

Podatek lokalowy.

121. Czernilowski Sz., Cegielniana 64, szafa	128. Djament J., Kilińskiego 60, meble, patefon
122. Czapnik Z., Cegielniana 25, meble	129. Engel A., Kilińskiego 86, meble
123. Bielawska F. B., Cegielniana 65/27, meble	130. Fingerhut L. W., Cegielniana 54, meble
124. Bittner M., Kilińskiego 86, kredens	131. Frydman L., Główna 50, 7 żyrandoli
125. Berger Sz., Kilińskiego 60, meble	132. Gotajner M., Kilińskiego 57, meble
126. Balsan A., Piotrkowska 41, meble	133. Grynbaum N., Północna 22, meble
127. Fajwłowicz D., Cegielniana 47/11, meble	134. Gotesdiner Ch., Cegielniana 42, meble

135. Garfinkiel M., Kilińskiego 60, wóz i wagony do przewożenia 136. Grynbaum A., Kilińskiego 60, szafa 137. Grynszpan W., Główna 50, meble 138. Krotowski F., Cegielniana 64, meble 139. Kon M., Cegielniana 40/8, meble 140. Kryszek M., Kilińskiego 60, meble 141. Lipszyc M., Cegielniana 57/55/19, meble 142. Lipszyc M., Cegielniana 55, meble 143. Lachowicz St., Kilińskiego 75, kredens 144. Milner Ch., Cegielniana 64, maszyna do haftowania 145. Mariński Z., Kilińskiego 86, meble 146. Myśluborski D., Kilińskiego 86, meble 147. Marchazyn B., Kilińskiego 75, meble 148. Mandel Sz., Kilińskiego 60, meble 149. Majhaus I., Cegielniana 61, szafa 150. Nowak Sz., Cegielniana 46, meble 151. Pomerancblum A., Cegielniana 64, meble 152. Parzenczewski A., Cegielniana 25, meble 153. Pujdak L., Główna 62, meble 154. Rak H., Cegielniana 64, meble 155. Reisman I., Cegielniana 62/50, meble	156. Rozenhola Z., Cegielniana 61, urządzenie sklepowe, meble 157. Rawski A., Cegielniana 55, meble 158. Rubinsztajn K., Kilińskiego 86, meble 159. Radziejewski Z., Kilińskiego 86, maszyna do szycia, meble 160. Rotensztajn I., Kilińskiego 60, meble 161. Rogoziński M., Kilińskiego 60, meble 162. Rubinsztajn J., Piotrkowska 47, kasa ogniotrwała 163. Różycki i Głowacki, Cegielniana 25, towar 164. Szydłowski Ch., Cegielniana 25, meble 165. Szejerson Z., Piotrkowska 8, maszyna do szycia, meble 166. Szatan I., Kilińskiego 60, meble 167. Sztern N. D., Kilińskiego 60, meble 168. Sztern, Kilińskiego 60, meble 169. Sieniatycki B., Kilińskiego 60, meble 170. Smoliński E., Andrzeja 7, maszyna do pisania 180. Tencer Ch., Piotrkowska 51, 2 szafy 181. Trzcinka B., Andrzeja 58, meble 182. Wiener S., Narutowicza 19, urządzenie sklepowe 185. Wajs L., Cegielniana 25, szafa 184. Wallach A., Cegielniana 25, meble

W DNIU 29 MAJA 1931 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Sprawy zamiejscowe.

185. Polowczyk St., Krakusa 12, meble

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

186. „Mercurius”, Worobiejczy B., Orla 9, meble 187. Szeżeński A., Piotrkowska 105, rzezy różne 188. Myśluborski D., Kilińskiego 86, radio-aparat	189. Śpiewak M. i S-ka, Piotrkowska 254, aparat do farbowania 190. Dobrzyński M., Brzeźna 5, sulfaktor 119. Michel H. i Syn, Sienkiewicza 100, maszyna do pisania

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych.

192. Ambroziak M., Rzgowska 68, stół duży 195. Bargiel Fr., Wileza 17, meble 194. Cell Z., Niska 15/15, meble 195. Jakubowicz A., Rzgowska 49, maszyna do szycia, meble 196. Mees Fr., Fabryczna 7, maszyna do szycia, meble	197. Myśluborski D., Rokicińska 45, maszyna do szycia, meble 198. Nijak St., Rokicińska 127a, meble 199. Sommer A., Gdańska 126/128, maszyna do pisania i meble 200. Wieczerkowski A., Odyńca 10, meble 201. Zerbe M., Piotrkowska 229, meble

Podatek od przedmiotów zbytku.

202. Daube A., Piotrkowska 171, 400 szt. chustek
203. Heidrich R., Orla 15, biurko
204. Hoffman E., Rokicińska 40, pianino | 205. Krauze E., Główna 69, kosmetyki
206. Steinborn L., Bednarska 8, szafa
207. Zajbert Sp. Akc., Suwalska 6, meble |
|--|---|

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

208. Pfeffer H., Piotrkowska 147, meble	209. Śpiewak i S-ka, Piotrkowska 254, kasa ogniotrwała, maszyna do szycia

Opłata za prawo jazdy po mieście.

210. B-cia Beck, Rzgowska 25, maszyna do szycia
211. Bedner A., Łowicka 10, kredens
212. Ciesielczyk J., Pomorska 185, 3 warsztaty ręczne i meble | 215. Grabowski L., Przejazd 69, lustro
214. Kaufman A., N.-Zarzewska 25, meble
215. Koepke H., Gdańska 115, szafa
216. Tryliński T., Kilińskiego 221, szafa |
|---|--|

Podatek od przedmiotów zbytku.

217. Abramowicz J., Sienkiewicza 102, szafa
218. Apfeld M. L., Piotrkowska 189, kredens
219. Landsberg H., Rzgowska 25, szafa
220. Michal O., Sienkiewicza 100, meble | 221. Rubinsztajn St., Nawrot 7, pianino
222. Walczak K., Wólczańska 247/49, maszyna do pisania
225. Wścieklica Wł., Kilińskiego 154, kasa ogniotrwała, 2 maszyny |
|--|--|

Podatek lokalowy.

224. Ajzen M., Piotrkowska 255, meble
225. Candryk J., Piotrkowska 255, meble
226. Bieleński L., Piotrkowska 174, meble
227. Dorfsman Sz., Piotrkowska 180, meble
228. Dominiecki M., Anny 20, meble
229. Erlich J., Kilińskiego 151, meble
230. Friedman M., Piotrkowska 165, meble
231. Gawęcka B., Piotrkowska 261, meble
232. Grzegorzewski St., Piotrkowska 257, gramofon
235. Grono Miłośników Sportu, Piotrkowska 249, szafa
234. Gutman W., Piotrkowska 166, meble
235. Hoffrichter M., Piotrkowska 134, dwa szrubsztaki
236. Hadrianowa Olga, Al. Kościuszki 95, meble | 237. Jabłoński A., Piotrkowska 257, kredens
238. Kruszowa M., Al., Kościuszki 95, meble
239. Kozłowski K., Kilińskiego 158, waga
240. Lapp R., Piotrkowska 157, kredens
241. Litke A., Napiórkowskiego 57, maszyna do szycia
242. Ozurkiewicz A., Kilińskiego 201, szafa
245. Rydzyński I., Piotrkowska 156, meble
244. Rutkowska Z., Karoła 26, maszyna do szycia, lustro
245. Świdwińska H., Piotrkowska 174, meble
246. Szole F., Kilińskiego 145, maszyna stokarnia
247. Tesche E., Piotrkowska 175, motocykl. |
|---|--|